

Juli 2000 Nieuwsbrief Bodem Jaargang 8 nummer 7

Mijn column nummer 85

Kan compost bij grof vuil?

"Stortplaatsen zijn chemische tijdbommen. Vaak zijn ernstige effecten nog uitgebleven. Maar dat is slechts een kwestie van tijd. De bom zal een keer barsten." Dat hielden deskundigen ons voor. Dit beeld is onlangs veranderd. De nadelige effecten van stortplaatsen blijken mee te vallen. Het lijkt wel of we de ene meevaller na de andere incasseren. Effecten van zure regen vallen mee, de bodem hoeft niet meer helemaal schoon, kleine beestjes doen nuttig werk en nu vinden we stortplaatsen opeens niet meer zo schadelijk.

Hoe kan dat? Dat komt door natural attenuation, letterlijk vertaald 'natuurlijke demping'. Het gaat om processen als biologische afbraak en vastlegging. Die vinden alleen plaats als er tussen het afval voldoende organische stof aanwezig is. De stortplaats en de omringende bodem gaan zich dan als een reactorvat gedragen.

Op een congres hierover werden de gevolgen hiervan belicht voor het inzamelen van verwerken van afval. Dat leverde interessante vragen op. Als organische stof zo heilzaam is, waarom zamelen we groenten-, fruit- en tuinafval dan gescheiden in? Je kunt nog verder gaan. Zijn die lappen geotextiel onder en boven het stortmateriaal wel bevorderlijk voor het reactorvat?

Antwoorden zijn er nog niet. Maar aanzetten daartoe wel. Stortplaatsen nemen veel ruimte in. En ruimte is in ons land een schaars goed. Daarom wordt veel afval verbrand. Verbranden van waterig organisch afval kost veel energie. Groenten, fruit en takken dus toch maar apart houden. En er mooie compost van maken. Ook dat werkt heilzaam voor de bodem. Het helpt ook nog tegen het broeikas-effect.

Als men toch kiest voor storten, dan maar zo goed mogelijk. Dat kan door bijmengen van organische stof betekenen. In de juiste dosis. En dus niet door al ons afval maar lukraak (of mis) door elkaar aan te bieden. Ik blijf mijn compostvat vullen!